

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym 4 grudnia 2019 roku powód B. J. (1) wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. kwoty 2.069,96 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 12 grudnia 2016 roku oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że roszczenie wynika z kosztów najmu pojazdu zastępczego, z którego korzystał poszkodowany P. T.. W ocenie powódki zasadnym był koszt 3.959,96 zł.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwana wskazała, że uzasadnionym był najem pojazdu zastępczego przez 14 dni i stawka 135,00 zł za dobę, zatem kwota 1.890,00 zł zaspokaja roszczenie powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 listopada 2016 roku miała miejsce kolizja drogowa, w wyniku której uszkodzeniu uległ należący do P. T. pojazd marki (...) o nr rej. (...).

Okoliczność bezsporna.

Umową najmu z 17 listopada 2016 roku, podpisaną z B. J. (2), P. T. wynajął pojazd marki (...) wagon na okres od 17 listopada 2016 roku do dnia naprawy, który to pojazd był użytkowany przez 18 dni za cenę 220,00 zł brutto za dobę. Sumarycznie koszt najmu ww. pojazdu wyniósł 3.959,96 zł.

Okoliczność bezsporna a nadto kserokopia umowy najmu k. 12-13v, kserokopia faktury k. 14

W dniu 18 listopada 2016 roku P. T. zgłosił szkodę pozwanej drogą e-mail.

Okoliczność bezsporna.

W dniu 18 listopada 2016 roku P. T. otrzymał informację o możliwości najmu pojazdu u partnera ubezpieczyciela, przy czym stawka za najem pojazdu segmentu D wynosiła 135,00 zł brutto.

okoliczność bezsporna a nadto wydruk oświadczenia z 3 stycznia 2019 roku k. 49, 50, 51

P. T. nie skorzystał z możliwości najmu pojazdu zastępczego za pośrednictwem ubezpieczyciela.

Okoliczność bezsporna a nadto kserokopia oświadczenia powoda z 25 listopada 2016 roku k. 11

Pozwana uznała 14 dni najmu za zasadne i stawkę 135 zł za dobę. Z tego tytułu wypłacono poszkodowanemu kwotę 1890,00 zł decyzją z 12 grudnia 2016 roku.

Okoliczność bezsporna a nadto pismo z 12 grudnia 2016 roku k. 10

Technologiczny rzeczywisty czas naprawy pojazdu marki (...) o nr rej. (...) nie powinien przekraczać 9 dni. Biorąc pod uwagę przekazanie samochodu do naprawy, odbiór, przygotowanie stanowiska naprawczego i przemieszczenie samochodu, zakup części, dni wolne od pracy, oczekiwanie na dyspozycję, uzasadnionym jest czas najmu wynoszący 16 dni. Stawka za wynajem pojazdu klasy D na rynku lokalnym wynosi 140,00 zł.

Dowód: opinia biegłego k. 93-105

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części. Sąd oparł się na dokumentacji dołączonej do pozwu, odpowiedzi na pozew oraz na opinii biegłego Z. Ż., która była logiczna, spójna i niekwestionowana przez strony. W ocenie referenta sprawa nie należy do kategorii spraw rozpatrywanych w postępowaniu uproszczonym (delikt).

Stosownie do art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba na rzecz której zawarta została umowa ubezpieczenia. Powyższy przepis stanowi podstawę odpowiedzialności strony pozwanej za skutki kolizji w której uczestniczył pojazd uszkodzonego P. T..

Warunki odpowiedzialności pozwanego jako zakładu ubezpieczeń za szkodę spowodowaną przez ubezpieczonego przez niego posiadacza pojazdu mechanicznego określa ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r. poz. 392 z późn. zm.).

Z treści art. 361 § 1 i 2 k.c. wynika zasada pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego. Zobowiązany do naprawienia szkody ponosi więc odpowiedzialność za wszystkie normalne następstwa zdarzenia, pozostające z tym zdarzeniem w adekwatnym związku przyczynowym. Niewątpliwie normalnym następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. jest niemożność korzystania z samochodu przez uszkodzonego, w sytuacji jego uszkodzenia lub zniszczenia. Jeżeli więc uszkodzony poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem pojazdu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu.

Z prezentowanego stanowiska pozwanego ubezpieczyciela wynika, że nie kwestionuje on swojej odpowiedzialności co do zasady, bowiem w toku postępowania likwidacyjnego uznał roszczenie powoda w części, tj. w zakresie 14 dni oraz co do stawki 135,00 zł brutto za dobę. Sporny był okres najmu pojazdu zastępczego powyżej 14 dni oraz stawka najmu pojazdu powyżej 135,00 zł brutto.

W rozumieniu art. 361 § 1 k.c. (zasada pełnego odszkodowania) do strat będących możliwym następstwem uszkodzenia pojazdu zaliczyć należy wydatki z tytułu najmu samochodu zastępczego. Odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy ubezpieczenia za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego; nie jest ona przy tym uzależniona od niemożności korzystania przez uszkodzonego z komunikacji zbiorowej. Podkreślenia jednak wymaga, że nie wszystkie wydatki pozostające w związku przyczynowym ze zdarzeniem szkodzącym mogą być refundowane, istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów (art. 354 § 2, art. 362 i 826 § 1 k.c.). Na dłużniku ciąży w związku z tym obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla uszkodzonego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. Nie jest celowe nadmierne rozszerzanie odpowiedzialności odszkodowawczej i w konsekwencji - gwarancyjnej ubezpieczyciela, co mogłoby prowadzić do wzrostu składek ubezpieczeniowych (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 r. III CZP 5/11, OSNC 2012/3/28).

W rozpatrywanej sprawie pojazd uszkodzonego P. T. nadawał się do naprawy, która zgodnie z opinią biegłego powinna zająć 3 dni robocze. Do tego biegły doliczył 2 dni na przekazanie pojazdu i odbiór, 2 dni na zakup części i 2 dni wolne od pracy. Okres technologiczny nie powinien zająć więcej, niż 9 dni roboczych. Biegły uwzględnił także okres 7 dni na dyspozycję do naprawy. Sąd uznał powyższą opinię za niekwestionowaną, w związku z uchybieniem terminowi do złożenia przez powoda zarzutów. Tym samym Sąd uznał, że celowy i uzasadniony był okres najmu pojazdu zastępczego przez 16 dni.

Niekwestionowana była kwota 1890,00 zł, którą ubezpieczyciel zwrócił powodowi z tytułu najmu przedmiotowego pojazdu. Sąd przyjął jako stawkę za dobę najmu pojazdu segmentu D kwotę 140,00 zł brutto. W ocenie Sądu żądanie powoda wychodzące ponad wskazaną kwotę jest zawyżone. Tym samym odszkodowanie z tytułu kosztów

najmu pojazdu zastępczego winno wynieść 2.240,00 zł. Po odliczeniu wypłaconego odszkodowania (1890,00 zł) powodowi należy się kwota 350,00 zł. Rozstrzygnięcie w zakresie odsetek Sąd oparł na treści art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym wierzyciel ma prawo żądać odsetek w przypadku, gdy dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia. Niekwestionowanym była wymagalność roszczenia powoda 12 grudnia 2016 roku (data przyznania odszkodowania częściowego). W związku z powyższym na podstawie wskazanych przepisów orzeczono jak w pkt. I wyroku.

Pozwany ubezpieczyciel przedstawił skonkretyzowaną i adekwatną ofertę. Wyborem poszkodowanego był najem pojazdu po zawyżonej cenie. Brak jakichkolwiek okoliczności uzasadniających zarówno stawkę, jak i rodzaj najętego pojazdu. Powód dołączył do pozwu szereg dokumentów niezwiązanych ze stanem faktycznym przedstawionym w twierdzeniach pozwu. Na marginesie Sąd zauważa z doświadczenia życiowego, że pojazd marki (...) nie należy do segmentu D (rodzinny, dostawczy, reprezentacyjny), ale C (pojazd kompaktowy dla osoby samotnej lub małej rodziny) i jego odpowiednikiem nie jest (...) (tym bardziej wagon), ale (...). Pojazdem (...) segmentu D jest (...). Brak informacji do przyjęcia powodu wyboru przez poszkodowanego pojazdu większego, z innego segmentu i służącego z natury rzeczy do zupełnie innych celów. Nawet dla laika stawka najmu zastosowana przez powoda (220 zł brutto) jest znaczenie zawyżona i nieadekwatna do najętego pojazdu. Czas działań podejmowanych przez poszkodowanego wskazuje, że nie wziął pod uwagę oferty ubezpieczyciela i realnych kosztów, lecz podjął nieracjonalną, ale wygodną dla siebie decyzję i korzystając z nieadekwatnego dla swoich potrzeb pojazdu wygenerował dodatkowe koszty. Z tego względu Sąd w pkt. II wyroku oddalił powództwo w zakresie ponad 350,00 zł.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt. III na podstawie art. 100 k.p.c. uznając powoda za przegrywającego spór.

Skoro powód przegrał proces, Sąd w punkcie IV wyroku na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2014, poz. 1025) nakazał pobrać od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 340,77 tytułem kosztów pokrytych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa – (...). W niniejszym postępowaniu kosztem była opinia biegłego (840,77 zł), która w zakresie 500,00 zł została pokryta z zaliczki powoda.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak na wstępie.

Sygn. akt I C 207/20

ZARZĄDZENIE

1. (...);

2. (...)

3. (...)

G.,(...)